

Door in artikel 4 van wet nr. 85-704 van 12 juli 1985 inzake overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken en de betrekkingen met particuliere uitvoerders, zoals gewijzigd bij wet nr. 96-987 van 14 november 1996 inzake de tenuitvoerlegging van het pact voor het doen herleven van de stad, te bepalen dat als gedelegeerd opdrachtgever enkel kunnen worden aangewezen limitatief opgesomde rechtspersonen naar Frans recht, heeft de Franse Republiek niet voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens richtlijn 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/52/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1997, alsmede artikel 49 EG.

(¹) PB C 200 van 23.8.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Derde kamer)

van 20 oktober 2005

in de gevoegde zaken C-327/03 en C-328/03 [verzoeken van het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) om een prejudiciële beslissing]: Bundesrepublik Deutschland tegen ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG (¹)

(Telecommunicatiediensten — Richtlijn 97/13/EG — Artikel 11, lid 2 — Vergoeding voor toewijzing van nieuwe telefoonnummers — Gratis nummerbestand dat ter beschikking staat van rechtsopvolgster van voormalig monopolist)

(2005/C 315/05)

(Procestaal: Duits)

In de gevoegde zaken C-327/03 en C-328/03, betreffende twee verzoeken om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) bij beschikkingen van 30 april 2003, ingekomen bij het Hof op 28 juli 2003, in de procedures Bundesrepublik Deutschland tegen ISIS Multimedia Net GmbH und Co. KG, vertegenwoordigd door ISIS Multimedia Net Verwaltungs GmbH (C-327/03), Firma O2 (Germany) GmbH und Co. OHG (C-328/03), heeft het Hof (Derde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas, kamerpresident, J. Malenovský, S. von Bahr (rapporteur), A. Borg Barthet en U. Lohmus, rechters; advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer; griffier: M. Ferreira, hoofdadm-

ministrateur, op 20 oktober 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 11, lid 2, van richtlijn 97/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 april 1997 betreffende een gemeenschappelijk kader voor algemene machtigingen en individuele vergunningen op het gebied van telecommunicatiediensten, moet aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als die in het hoofdgeding, volgens welke een nieuwe exploitant op de telecommunicatiemarkt verplicht is voor de toewijzing van telefoonnummers een aan de economische waarde van die nummers gerelateerde vergoeding te betalen, terwijl een telecommunicatieonderneming met een machtspositie op dezelfde markt van haar rechtsvoorganger, de voormalige monopolist, kosteloos het zeer aanzienlijke nummerbestand heeft overgenomen en achterafbetaling van die vergoeding voor dat historische bestand om redenen van nationaal recht onmogelijk is.

(¹) PB C 251 van 18.10.2003.

ARREST VAN HET HOF

(grote kamer)

van 18 oktober 2005

in zaak C-405/03 (verzoek van het Gerechtshof te 's-Gravenhage om een prejudiciële beslissing): Class International BV tegen Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc (¹)

(Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Verordening (EG) nr. 40/94 — Aan merk verbonden rechten — Gebruik van merk in economisch verkeer — Invoer van oorspronkelijke goederen in Gemeenschap — Onder regeling extern douanevervoer of regeling douane-entrepot geplaatste goederen — Oppositie door merkhouders — Te koop aanbieden of verkoop van onder regeling extern douanevervoer of regeling douane-entrepot geplaatste goederen — Oppositie door merkhouders — Bewijslast)

(2005/C 315/06)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-405/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het

Gerechtshof te 's-Gravenhage bij arrest van 28 augustus 2003, ingekomen bij het Hof op 29 september 2003, in de procedure Class International BV tegen Colgate-Palmolive Company, Unilever NV, SmithKline Beecham plc, Beecham Group plc, heeft het Hof (grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas en J. Malenovský, kamerpresidenten, C. Gulmann (rapporteur), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, A. Borg Barthet, M. Ilesić en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: M. Ferreira, hoofdadministrateur, op 18 oktober 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 5, leden 1 en 3, sub c, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, en artikel 9, leden 1 en 2, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk, moeten aldus worden uitgelegd dat de merkhouders zich niet kan verzetten tegen de enkele binnenkomst in de Gemeenschap — onder de regeling extern douanevervoer of de regeling douane-entrepot — van oorspronkelijke merkgoederen die nog niet door deze houder of met zijn toestemming in de Gemeenschap in de handel zijn gebracht. De merkhouders mag voor de plaatsing van de betrokken goederen onder de regeling extern douanevervoer of de regeling douane-entrepot niet verlangen dat op het moment waarop de goederen de Gemeenschap binnenkomen reeds een eindbestemming in een derde land is vastgelegd, in voorkomend geval krachtens een koopovereenkomst.
- 2) De begrippen „aanbieden” en „in de handel brengen” van goederen in artikel 5, lid 3, sub b, van richtlijn 89/104 en artikel 9, lid 2, sub b, van verordening nr. 40/94 kunnen mede omvatten het te koop aanbieden respectievelijk verkopen van oorspronkelijke merkgoederen die de douanestatus van niet-communautaire goederen hebben, wanneer de goederen te koop worden aangeboden en/of verkocht terwijl de goederen zijn geplaatst onder de regeling extern douanevervoer of de regeling douane-entrepot. De merkhouders kan zich ertegen verzetten dat dergelijke goederen te koop worden aangeboden of worden verkocht, wanneer dit noodzakelijkerwijs impliceert dat zij in de Gemeenschap in de handel worden gebracht.
- 3) In een situatie zoals die in het hoofdgeding aan de orde is, rust de bewijslast ter zake van de omstandigheden waaronder het verbodsrecht van artikel 5, lid 3, sub b en c, van richtlijn 89/104 en artikel 9, lid 2, sub b en c, van verordening nr. 40/94 kan worden uitgeoefend, op de merkhouders, die dient te bewijzen ofwel dat van zijn merk voorzien niet-communautaire goederen in het vrije verkeer zijn gebracht ofwel dat deze goederen te koop worden aangeboden of worden verkocht en daardoor noodzakelijkerwijs in de Gemeenschap in de handel worden gebracht.

(¹) PB C 304 van 13.12.2003.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 20 oktober 2005

in zaak C-468/03 (verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London om een prejudiciële beslissing): Overland Footwear Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Communautair douanewetboek — Invoerrechten — Aangegeven douanewaarde inclusief inkoopcommissie — Toepassing van douanerechten op totaal aangegeven bedrag — Herziening van douaneaangifte — Voorwaarden — Terugbetaling van over inkoopcommissie betaalde rechten)

(2005/C 315/07)

(Procestaal: Engels)

In zaak C-468/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het VAT and Duties Tribunal, London (Verenigd Koninkrijk), bij beslissing van 29 september 2003, ingekomen bij het Hof op 6 november 2003, in de procedure: Overland Footwear Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, J. Makarczyk, C. Gulmann (rapporteur), R. Schintgen en J. Klučka, rechters; advocaat-generaal: M. Poirares Maduro; griffier: K. Sztranc, administrateur, op 20 oktober 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De artikelen 29, 32 en 33 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moeten aldus worden uitgelegd, dat een inkoopcommissie die is opgenomen in de aangegeven douanewaarde en in de invoeraangifte niet is onderscheiden van de verkoopprijs van de goederen, deel uitmaakt van de transactiewaarde als bedoeld in artikel 29 van dezelfde verordening, en bijgevolg belastbaar is.
- 2) De artikelen 78 en 236 van het douanewetboek moeten aldus worden uitgelegd:
  - dat na de vrijgave van de ingevoerde goederen de douaneautoriteiten, waarbij de aangever om herziening van zijn douaneaangifte met betrekking tot die goederen heeft verzocht, verplicht zijn, behoudens de mogelijkheid van een beroep in rechte, hetzij het verzoek bij met redenen omklede beschikking af te wijzen, hetzij tot de gevraagde herziening over te gaan;
  - dat die autoriteiten, wanneer zij na de herziening vaststellen dat in de aangegeven douanewaarde per vergissing een inkoopcommissie was begrepen, verplicht zijn een en ander recht te zetten door over te gaan tot terugbetaling van de op die commissie toegepaste invoerrechten.

(¹) PB C 7 van 10.1.2004.